

การพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่

The Developing of Students in Early Childhood Education Faculty of Education Mahasarakham University for Educating Parents of Supporting Language and Literature for Young Children Using Hitsibsongkhongsibsee's Esan Folk Story Books Activity set

วรรณิษา หาคูณ¹

Vannisa Hakoon¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาผลการพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่ 2) เปรียบเทียบผลการพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่ และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยต่อการให้ความรู้ของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง การส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่ กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 18 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่ แบบสังเกตพฤติกรรมของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่อง การส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย และแบบสอบถามความพึงพอใจผู้ปกครองเด็กปฐมวัยต่อการให้ความรู้ของนิสิต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ One-way Repeated ANOVA

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2561

¹ Lecturer in Early Childhood Education Major, Faculty of Education, Mahasarakham University

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า

ผลการพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่ มีค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นก่อนการทดลอง การสังเกตสัปดาห์ที่ 2 สัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.08, 3.35, 4.06, และ 4.46 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30, 0.32, 0.52 และ 0.48 ตามลำดับ

ผลการพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือ สำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยต่อการให้ความรู้ของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 จากคะแนนเต็ม 5

คำสำคัญ: ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย, นิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่, การส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย

Abstract

The purpose of this was is to study: 1) the developing of students in early childhood education faculty of education Mahasarakham university for educating parents of supporting language and literature for young children using Hitsibsongkhongsibsee's esan folk story books activity set and 2) measure the level of parents' satisfaction with educating parents. The samples were 18 students in early childhood education faculty of education Mahasarakham university. The instruments were ; Hitsibsongkhongsibsee's esan folk story books activity set, students record, after education for parents record, satisfaction questionnaires and interviews. The quantitative data was analyzed using One-way Repeated ANOVA.

The research revealed

The results showed that developing of students in early childhood education faculty of education Mahasarakham university for educating parents of supporting language and literature for young children using Hitsibsongkhongsibsee's esan folk story books activity set before, during (week 2,4,6),the mean score had show the progression at 3.08, 3.35, 4.06, and 4.46, standard deviation at 0.30, 0.32, 0.52 and 0.48

The results showed that developing of students in early childhood education faculty of education Mahasarakham university for educating parents of supporting language and literature for young children using Hitsibsongkhongsibsee's esan folk story books activity set were significantly higher than before the learning at.05 level

The use of education for parents of young children ; media knowledge and the average of parents' satisfaction was 4.49 on the scale of 5.

Keywords: Parent's Young children, Hitsibsongkhongsibsee's Esan Folk Story, Supporting Language and Literature for Young Children Books

บทนำ

ในสังคมยุคปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และค่านิยมต่าง ๆ ของคนในสังคม

ภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนาศักยภาพนิสิต นักศึกษาและงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพและสมรรถนะในการ แข่งขันทั้งตลาดแรงงาน ในประเทศและต่างประเทศได้ รวมไปถึงจนถึง การดำเนินการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 พัฒนานิสิตนักศึกษาแบบองค์รวม (Holistic Approach) สร้างเสริมประสบการณ์ประจำวันของนิสิตนักศึกษา (Integrated into students' daily experience) โดยการผนวกกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษาในหลักสูตร (Included in the overall curriculum) ทั้งกิจกรรมในและนอกห้องเรียน สร้างสมรรถนะของนิสิตนักศึกษาให้มีทั้งทักษะวิชาชีพ และทักษะวิชาคนและสังคม (สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา, 2561) ทั้งนี้ ในการเรียนการสอนนั้น สารวิชาของหลักสูตรมีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้ เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สารวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าของผู้เรียนเอง โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียน แต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ (วิจารณ์ วานิช, 2555) เป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทั้งการเรียน ตามหลักสูตรในห้องเรียน และการเรียนรู้ นอกห้องเรียน เพื่อ

ให้ผู้เรียนที่เป็นนิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาผ่านประสบการณ์ตรงอย่างต่อเนื่องเต็มตามศักยภาพแห่งตน เพื่อจะได้ออกไปสู่สังคม และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ช่วงแรกเกิดของชีวิตนั้น มีความสำคัญต่อเด็ก ไม่ว่าจะเป็นบุคคล และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว เพราะจะเป็นสิ่งที่ทำให้เราเกิดการเรียนรู้ และจะเป็นพื้นฐาน เมื่อเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ ทั้งการพัฒนามองที่ส่งผลจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมรอบตัว และการพัฒนาอารมณ์ อีกทั้งวัฒนธรรมก็มีส่วนสำคัญในการทำให้เกิดเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละคนในสังคม ที่เกิดจากการเรียนรู้ในช่วงแรกเกิดของชีวิตคน (Tried, 2016) ซึ่งจากการติดตามพัฒนาการของเด็กไทยนั้น พบว่า เด็กมีพัฒนาการล่าช้า ทั้งทางด้านสติปัญญา การคิด การวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ ภาษา และการปรับตัว เนื่องจากขณะนี้เด็กปฐมวัยได้รับการสนับสนุนที่ไม่เหมาะสมกับธรรมชาติของวัย ปัญหา ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจในการส่งเสริมการเรียนรู้ของ เด็กปฐมวัย การใช้สื่อเทคโนโลยีเลี้ยงดูเด็ก เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือโทรทัศน์ ก็มีผลสำคัญที่ทำให้เด็กมีความบกพร่องในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น (สุรียา ฝ่องเสนาะ, 2558) ดังนั้น การให้การศึกษสำหรับผู้ปกครองจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเพิ่มศักยภาพการเลี้ยงดูให้ถูกต้อง และมีพัฒนาการที่ดี วิธีการให้การศึกษแก่ผู้ปกครองนี้ มีหลากหลายวิธี ทั้งทางตรง ทางอ้อมหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับเด็กปฐมวัย จำเป็นต้องเป็นผู้ให้การศึกษสำหรับผู้ปกครอง เพื่อให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551)

นอกจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูปฐมวัยก็เปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สองของเด็ก ๆ เมื่อเด็ก ๆ จากบ้านมาที่โรงเรียนก็ต้องพบกับครูปฐมวัยที่เด็ก ๆ คาดหวังว่าจะเป็น ที่พึ่ง ทั้งทางกายและใจ ดังนั้น ครูปฐมวัยจึงจำเป็นต้องพัฒนาและหล่อหลอมตนเอง ทั้งความคิด ความรู้สึกภายใน และพฤติกรรม ภายนอก เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเด็กที่จะเติบโตไปเป็นอนาคตของชาติต่อไป

เด็กปฐมวัยมีธรรมชาติการเรียนรู้ผู้ภาษาของเด็กปฐมวัยนั้น ดำเนินไปอย่างเป็นธรรมชาติผ่านการมีประสบการณ์ตรง ทางภาษาที่มีความหมายต่อชีวิตในการได้มีโอกาส ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งจะพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ประกอบไปด้วยการฟังผ่านหู การดูผ่านตา การลิ้มชิมรส และการดมกลิ่นเชื่อมโยงประสบการณ์ไปสู่ประสบการณ์ทางภาษา และพัฒนาการ ทางภาษาของเด็กปฐมวัยจะพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (วรรณษา หาคูณ, 2561) ผู้ปกครองนับว่าเป็นบุคคลแรกที่มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากกับเด็ก ในการทำงานเกี่ยวกับเด็กนั้น การได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ก็จะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาเด็กได้ อาทิเช่น การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน การประเมินพัฒนาการเด็ก หนังสือเล่มเล็ก การเรียนรู้ร่วมกันของคน ในครอบครัว โรงเรียน และ การเปิดโอกาสให้ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในวงกว้าง เป็นต้น (Beckley, 2012) หากครูผู้ปกครองสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาให้กับเด็กปฐมวัยได้ ก็จะเป็นการเปิดหน้าต่าง แห่งโอกาสในการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ กับเด็ก ได้พัฒนาตนเองต่อไปได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของงานด้านการศึกษาปฐมวัยที่จะต้องเกิดการทำงานร่วมกันทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ชุมชน และสังคมที่อยู่แวดล้อมเด็ก ซึ่งนิสิตสาขา

การศึกษาปฐมวัย เมื่อศึกษาจนจบหลักสูตรก็จะไปเป็นส่วนหนึ่งในระบบการศึกษาปฐมวัย จึงมีความจำเป็น ทั้งจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรในห้องเรียน และนอกห้องเรียน โดยควรมีกิจกรรมเสริมทักษะวิชาชีพ นอกห้องเรียนที่ให้นิสิตได้ลงมือปฏิบัติผ่านประสบการณ์ตรง เพื่อให้พร้อมที่จะก้าวไปเป็นครูปฐมวัยออกไปสู่สังคมของ วิชาชีพครู ทำงานร่วมกับสังคม ชุมชน และใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการพัฒนาเด็กในชั้นเรียนของตนเอง ให้บรรลุเป้าหมาย มีทั้งความรู้ทางวิชาการ ความรู้วิชาคน สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญและศึกษาค้นคว้าวิจัย การพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการ รู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน อีตลิวสองคองลิปสี่ ที่มีความสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน อีตลิวสองคองลิปสี่
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน อีตลิวสองคองลิปสี่
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยต่อการให้ความรู้ของนิสิตสาขาการศึกษา

ปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน ฮีตสิบสองคองสิบสี่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 39 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 18 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่

ตัวแปรตาม คือ

1. การพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย

2. ความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ต่อการให้ความรู้ของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย

4. ระยะเวลาในการทำวิจัย โดยผู้วิจัยทำการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง

5. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

5.1 ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน

ฮีตสิบสองคองสิบสี่ การสร้าง ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน ฮีตสิบสองคองสิบสี่ จำนวน 12 ชุดกิจกรรม ซึ่งใน 1 ชุดกิจกรรมประกอบด้วยหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฮีตสิบสองคองสิบสี่ จำนวน 1 เล่ม แผนการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จำนวน 1 แผน พร้อมสื่อการสอนประกอบการจัดกิจกรรมที่มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับหนังสือนิทานชุดฮีตสิบสองคองสิบสี่ และบริบทของชุมชน สังคม วัฒนธรรม ในท้องถิ่นที่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยอาศัยอยู่ ซึ่งในแผนการจัดกิจกรรม 1 แผน ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ การดำเนินกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป สื่อการสอน และการประเมินผล โดยผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในการวิจัยนี้มีค่า IOC ระหว่าง 0.33-1.00 และจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.98

5.2 แบบสังเกตพฤติกรรมของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งทำการสังเกตพฤติกรรมของนิสิตในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยใน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างความคุ้นเคย 2) การพูดสื่อสารให้ความรู้ 3) การลงมือปฏิบัติ และ 4) การสรุปทบทวนความรู้ โดยผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในการวิจัยนี้มีค่า IOC ระหว่าง 0.33-1.00 และจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.84

5.3 แบบสอบถามความพึงพอใจผู้ปกครองเด็กปฐมวัยต่อการ ให้ความรู้ของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องการส่งเสริมภาษา และการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยผ่านการประเมินคุณภาพ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในการวิจัยนี้

มีค่า IOC ระหว่าง 0.33-1.00 และจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.80

6. การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตไปยังโรงเรียนขอความอนุเคราะห์ให้ ครูประจำชั้นเป็นผู้ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองให้นัดหมายวัน เวลา ที่จะดำเนินการเก็บข้อมูลกับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

2. ทำหนังสือขอความยินยอมในการให้ข้อมูล และให้ความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูลในการดำเนินการวิจัยกับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

3. ดำเนินการทดลองการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะ (coaching) สร้างความเข้าใจ

ในการลงเก็บข้อมูลกับนิสิตกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 คน นิสิตกลุ่มตัวอย่างศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

ระยะที่ 2 การพัฒนา ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานฮีตสิบสองคองสิบสี่ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะแก่นิสิตในการจัดทำชุดกิจกรรมหนังสือนิทานฮีตสิบสองคองสิบสี่ จำนวน 12 ชุด

ระยะที่ 3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เป็นแบบรายบุคคล/ครอบครัว ด้วยวิธีการ เยี่ยมบ้าน โดยนิสิตกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมและประเมินการจัดกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ จำนวน 12 แผน สัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 6 สัปดาห์ วันละ 90 นาที ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 1 ดำเนินการจัดกิจกรรมให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

สัปดาห์ที่	ครั้งที่ ว/ด/ป	แผนการจัดกิจกรรม/เนื้อหา	สื่อการสอน
1	1	เดือนอ้าย บุญเข้ากรรม	หนังสือนิทานเรื่อง กล้าทำกล้ารับ
	2	เดือนยี่ บุญคุณลาน	หนังสือนิทานเรื่อง มหัศจรรย์ข้าวทองใหญ่
2	1	เดือนสาม บุญข้าวจี	หนังสือนิทานเรื่อง ข้าวจีของฟางข้าวหายไปในไหน
	2	เดือนสี่ บุญพระเวส	หนังสือนิทานเรื่อง กินข้าวปั้นเอาบุญพะเวส
3	1	เดือนห้า บุญสงกรานต์	หนังสือนิทานเรื่อง สงกรานต์บ้านเขา
	2	เดือนหก บุญบั้งไฟ	หนังสือนิทานเรื่อง ตำนานบุญบั้งไฟ
4	1	เดือนเจ็ด บุญช้ำชะ	หนังสือนิทานเรื่อง บุญช้ำชะที่โคกสี
	2	เดือนแปด บุญเข้าพรรษา	หนังสือนิทานเรื่อง หนูฝันกับวันเข้าพรรษา
5	1	เดือนเก้า บุญข้าวประดับดิน	หนังสือนิทานเรื่อง บุญเดือนเก้ากับเจ้าปิ่นทอง
	2	เดือนสิบ บุญข้าวสาก	หนังสือนิทานเรื่อง บุญข้าวสาก
6	1	เดือนสิบเอ็ด บุญออกพรรษา	หนังสือนิทานเรื่อง แก้งป่วนกับแสงสีทอง
	2	เดือนสิบสอง บุญกฐิน	หนังสือนิทานเรื่อง หมู่บ้านศรีสุข

4. ประเมินผลการให้ความรู้ของนิสิตกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่อง การส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยทำการประเมินผลจำนวน 4 ครั้ง ก่อนการทดลอง สัปดาห์ที่ 2, 4 และ 6

5. ประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยต่อการให้ความรู้ ของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจผู้ปกครองเด็กปฐมวัยต่อการให้ความรู้ของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย

6. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและสรุปผลการวิจัย

6.1 ในช่วงเวลาการวิจัย

ผู้วิจัยทำการพฤติกรรมของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่อง การส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีตลับสองคอนลิปสีในทุกช่วงระยะเวลาของการวิจัย ได้แก่ ก่อนการทดลองสัปดาห์ ที่ 2 สัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2 ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่อง การส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีตลับสองคอนลิปสี โดยใช้การทดสอบ One-way Repeated ANOVA

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาจิตตปัญญาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีตลับสองคอนลิปสี มีค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นก่อนการทดลอง การสังเกตสัปดาห์ที่ 2 สัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 6 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.08, 3.35, 4.06 และ 4.46 ตามลำดับมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30, 0.32, 0.52 และ 0.48 ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนาจิตตปัญญาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีตลับสองคอนลิปสี ก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

3. ความพึงพอใจของผู้ปกครอง เด็กปฐมวัยต่อการให้ความรู้ของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีตลับสองคอนลิปสี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 จากคะแนนเต็ม 5

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการพัฒนาจิตตปัญญาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีตลับสอง

คงลิสต์ มีค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นก่อนการทดลอง การสังเกตสัปดาห์ที่ 2 สัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 6 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.08, 3.35, 4.06, และ 4.46 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30, 0.32, 0.52 และ 0.48 ตามลำดับ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 61.60, 67.00, 81.20 และ 89.20 ตามลำดับ มีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการทดลองไปจนถึงสัปดาห์ที่ 6 โดยมีกระบวนการให้ความรู้ผู้ปกครอง ดังนี้คือ การวิเคราะห์ปัญหา รายบุคคล/ครอบครัว แผนการจัดกิจกรรม และสื่อการให้ความรู้ ซึ่งมีรูปแบบ ในการให้ความรู้ ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย การวิเคราะห์ปัญหา รายบุคคล จัดทำแผนการจัดกิจกรรม และการให้ความรู้ มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างความคุ้นเคย 2) การพูดสื่อสารให้ความรู้ 3) การลงมือปฏิบัติ และ 4) การสรุปบทวนความรู้ ซึ่งจากการประเมินผลการให้ความรู้ของนิสิตพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1.2 สามารถสร้างความคุ้นเคยอย่าง เป็นกันเองกับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.56 รองลงมา คือ ข้อ 1.1 มีความมั่นใจ ในตนเองในการพูดสื่อสารกับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ข้อ 2.2 ใช้ภาษาในการพูดสื่อสารได้เหมาะสม ถูกต้อง ชัดเจน ข้อ 2.3. การใช้สื่อการสอนประกอบการ ให้ความรู้ได้อย่างคุ้มค่า เหมาะสมกับเนื้อหา ที่สอน ข้อ 3.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ ขั้นตอนตามแผนการจัดกิจกรรมที่กำหนดไว้ และ ข้อ 4.2 วัดและประเมินผลหลากหลายและได้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 รองลงมา คือ ข้อ 3.2 สามารถแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ข้อ 1.3 ใช้ถามกระตุ้นให้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยได้แสดงความคิดเห็น และข้อ 2.1 เนื้อหาที่ให้ความรู้ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัยถูกต้อง ชัดเจน ตรงกับจุดประสงค์ของ แผนการจัดกิจกรรมที่วางไว้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 จากคะแนนเต็ม 5 สอดคล้องกับ สำนัก

ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (2561) อธิบายว่า ภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนาศักยภาพนิสิต นักศึกษาและงาน ด้านกิจการนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพและสมรรถนะ ในการแข่งขันทั้งตลาดแรงงาน ในประเทศและต่าง ประเทศได้ รวมไปถึง การดำเนินการพัฒนาทักษะ ที่จำเป็นต่อ การดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 มีการ กำหนดนโยบาย และแนวทางของการบูรณาการ ทักษะทางวิชาชีพ (Hard Skills) ทักษะคน และทาง สังคม (Soft Skills) เพื่อพัฒนานิสิต ซึ่งสอดคล้อง กับ วิจารณ์ วานิช (2555) อธิบายว่า แนวทางการ สอนนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ครูต้องสอนน้อย เรียนมาก (Teach Less, Learn More) ครูสอน น้อยลง แต่หันไปทำหน้าที่ออกแบบการเรียนรู้ ชักชวนนักเรียนทบทวน ว่าในแต่ละกิจกรรม ของ การเรียนรู้ นักเรียน ได้เรียนรู้อะไร และอยากเรียนรู้ อะไรเพิ่มอีก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กมล ชนุก กำเนิดนุก (2551) ศึกษาและเปรียบเทียบ การพัฒนาศักยภาพตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 600 คน โดยแบ่งตามกลุ่ม สาขาวิชา พบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัย นเรศวร ประจำปีการศึกษา 2550 มีการพัฒนา ด้านการพัฒนาความสามารถ ด้านการพัฒนา อารมณ์ ด้านการพัฒนา ความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้าน การพัฒนาความมีเอกลักษณ์ และด้านการพัฒนา เป้าหมายในชีวิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาศักยภาพตนเองของ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการ ศึกษา 2550 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่.05 มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมและการพัฒนานิสิต ใน ด้านการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ควรสร้าง เอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ของนิสิตมหาวิทยาลัยที่

ชัดเจน และมีแนวทางที่สอดคล้องกับ อัตลักษณ์ ของมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับผลการศึกษา ของอาณัติ แพทย์วังษ์ (2550) ศึกษาแนวทางการ พัฒนานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และ นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสถาบันอุดมศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 485 คน พบว่า แนวทาง การพัฒนานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร สำหรับ ผู้บริการ คือ 1) กำหนด ให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรูปแบบบังคับ ทุกสถาบัน เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนา ตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ให้ความสำคัญ ในการสนับสนุนงบประมาณจัดโครงการให้เพียงพอ ต่อการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา 3) ควรประชุมปรึกษาร่วมกับอาจารย์ฝ่ายกิจการ นิสิตนักศึกษา เพื่อหาแนวทางการจัดกิจกรรมใน รูปแบบใหม่ที่ทันสมัย เพื่อจูงใจให้นิสิต นักศึกษา เข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาตนเอง

2. ผลการพัฒนานิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใน การให้ความรู้ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัย เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ ชุดกิจกรรมหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน ฮีตสิบสองคองสิบสี่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 ซึ่ง นิสิตมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากการสังเกตและวัดผลการพัฒนานิสิตตั้งแต่ก่อนการ ทดลองจนถึงสัปดาห์สุดท้ายของการทดลองการ วิจัย ซึ่ง นิสิตจะได้รับการพัฒนาทั้งการใช้ภาษาใน การพูดสื่อสาร บุคลิกภาพ ทั้งท่าทาง สีหน้า แววตา การวางตัว และการปรับตัวทางสังคมที่มีบุคคล แตกต่างกัน และมีความหลากหลายวัย ทั้งเด็ก ปฐมวัย ผู้ปกครองที่เป็นวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ ส่งผล ให้ นิสิตมีความเชื่อมั่นในตนเอง พัฒนาตนเองทั้ง ความรู้ทางวิชาการ วิชาคน และสามารถให้ความ รู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยได้ตามเป้าหมาย ที่วางไว้

สอดคล้องกับ Essa (2011) อธิบายว่า วิธีการที่ ดีที่สุดที่จะช่วยให้ครุมีปฏิสัมพันธ์และเห็นสภาพ แวดล้อมของครอบครัวเด็ก และเข้าใจในพฤติกรรม ต่าง ๆ ของเด็กชั้น นั้นคือ วิธีการเยี่ยมบ้านเด็ก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ครูจะต้องออกไปเยี่ยมบ้านของ เด็ก เพื่อจะได้เป็นการสื่อสารข้อมูลเด็ก การสร้าง ปฏิสัมพันธ์เชิงบวกแก่กัน และการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างครูกับผู้ปกครองเด็ก และ บุคคล ในครอบครัวของเด็ก และจะเป็นประโยชน์ มากยิ่งขึ้นเมื่อครูนำข้อมูลทั้งหมด ที่ได้จากการไป เยี่ยมบ้านเด็กมาใช้ในการวางแผน ออกแบบ แก้ไข และพัฒนาเด็กต่อไป และสอดคล้องกับผลการ ศึกษาของวรรณิษา หาคุณ (2563) เพื่อศึกษา และพัฒนารูปแบบ การให้ความรู้ผู้ปกครองของ เด็กปฐมวัย ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้ ผู้ปกครอง ได้นำไปปฏิบัติในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ปฐมวัย ที่มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ประชากรและ กลุ่ม ตัวอย่าง ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1-2 อายุ 3-6 ปี โรงเรียนบ้านวังบัวสามัคคีวิทยา อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ได้รูปแบบ การให้ความรู้ผู้ปกครอง ดังนี้ ชั้นที่ 1) ศึกษาข้อมูล พื้นฐาน ชั้นที่ 2) การพัฒนารูปแบบ ได้วิธีการให้ ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย 2 วิธี ได้แก่ การให้ ความรู้แบบรายบุคคล/ครอบครัว ด้วยวิธีการเยี่ยม บ้าน และการให้ความรู้แบบกลุ่มใหญ่ ด้วยวิธีการ อบรม ชั้นที่ 3) การให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ชั้นที่ 4) การติดตามผล โดยผู้ปกครองได้ประเมิน ความพึงพอใจต่อ การให้ความรู้ มีคะแนนเฉลี่ย รวมเท่ากับ 4.12 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน อยู่ใน ระดับดีมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ กฤษณา สมะวรรณนะ และคณะ (2554) ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้ปกครองในการจัด กิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของ เด็ก ปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่ม ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยอายุระหว่าง

3-5 ปี ในเขตจังหวัดมหาสารคาม พบว่า สภาพปัญหา และความต้องการจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัยของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ คือ กิจกรรมนิทาน กิจกรรมเพลง/ดนตรี/การเคลื่อนไหวตามจังหวะ กิจกรรมศิลปะ กิจกรรม การเล่นเกมของเล่น กิจกรรมการละเล่น/การเล่นกลางแจ้ง กิจกรรมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ กิจกรรม การใช้แบบฝึกทักษะและกิจกรรมเกมคอมพิวเตอร์ ซึ่งหลักสูตรที่ใช้อบรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ปกครองที่เข้าร่วม การฝึกอบรมมีความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี และดีมากตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.44-3.87 และ 4.65-4.54 ผู้ปกครอง ที่ผ่านการเข้าฝึกอบรมนำความรู้ทั้งด้านทฤษฎี และด้านปฏิบัติไปจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับลูกที่บ้าน ผลปรากฏ ดังนี้ 1) ผู้ปกครอง สามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ เด็กปฐมวัย อยู่ในระดับดี ทุกหัวข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.45-4.05 แสดงว่า พ่อแม่/ผู้ปกครองสามารถจัดกิจกรรมได้ในระดับดี 2) พฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ 3 ครั้ง พบว่าพฤติกรรมสูงขึ้นทุกกิจกรรม 3) ความสนใจทำกิจกรรมของลูกที่มีระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมนิทาน เพลง/ดนตรี/เคลื่อนไหวการเล่นของเล่น และกิจกรรมเกมคอมพิวเตอร์ กิจกรรม ที่ทำให้เด็กสนุกมาก ได้แก่ กิจกรรมเพลง/ดนตรี/เคลื่อนไหว และการเล่นเกมของเล่น ส่วนกิจกรรมที่เด็กให้ความร่วมมือทำกิจกรรมได้ดีมาก ได้แก่ กิจกรรมนิทาน การเล่นเกม/กิจกรรมกลางแจ้ง และการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ด้าน

3. ความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยต่อการให้ความรู้ของนิสิตสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องการส่งเสริมภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมหนังสือนิทาน

พื้นบ้านอีสาน ฮีตสิบสองคองสิบสี่ ความพึงพอใจของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยต่อการให้ความรู้ของนิสิตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 จากคะแนนเต็ม 5 โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมมีความหลากหลาย และน่าสนใจ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 รองลงมาคือ ด้านสื่อการสอนเพียงพอ และมีความปลอดภัยในการใช้ และด้านเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และควรส่งเสริมให้โรงเรียน/ชุมชนอื่นได้ปฏิบัติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 นิสิตมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในการให้ความรู้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โดยลงพื้นที่ไปที่บ้านผู้ปกครอง เด็กปฐมวัย มีการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งนิสิต ผู้ปกครอง และเด็กปฐมวัย นิสิตได้เรียนรู้กระบวนการให้ความรู้ผู้ปกครองตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่การให้ความรู้ การสร้างความคุ้นเคยกัน ฝึกการใช้ภาษาในการพูดสื่อสารอย่างเหมาะสมในสถานการณ์การให้ความรู้ผู้ปกครองที่มีความแตกต่างจากการสอนเด็กปฐมวัยในชั้นเรียนปกติที่นิสิตเคยไปทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็ก รวมไปถึงการเรียนรู้การวัดและการประเมินผลแบบเป็นทางการจากการใช้แบบประเมินความพึงพอใจ และแบบไม่เป็นทางการโดยใช้การสังเกตคำพูด สีหน้า แววตา ท่าทาง ของผู้ปกครองที่รับการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ปกครองเด็กปฐมวัยด้วยการลงพื้นที่ไปในท้องถิ่นที่เป็นสถานที่จริง เรียนรู้ภาษา วัฒนธรรม การดำเนินชีวิตประจำวัน สภาพแวดล้อม และความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของครอบครัว และชุมชน เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงที่ได้มีประสบการณ์ตรงที่เกิดคุณค่า มีความหมาย ต่อนิสิตและผู้ปกครอง เด็กปฐมวัย ซึ่งพบว่าผู้ปกครองเด็กปฐมวัยให้ความร่วมมือในทุกๆ กิจกรรมเป็นอย่างดี มีการต่อยอดกิจกรรมและปฏิบัติ ตามแผนการจัดกิจกรรม ที่ได้กำหนดไว้ร่วมกันจนบรรลุตามเป้าหมาย อีกทั้งผู้ปกครองยังเล็งเห็นคุณค่าของการ สืบสาน ถ่ายทอด และสร้างองค์ความรู้ร่วมกันเกี่ยวกับประเพณีอีสานฮีตสิบสอง

กองสิบสี่ที่ได้ถูกถ่ายทอดผ่านนิทาน และกิจกรรม ที่ได้ ทำร่วมกัน ซึ่งเป็นความรู้ที่ผู้ปกครองมีอยู่แล้ว และนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอยู่แล้ว เป็นวัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่นที่คุ้นเคย เมื่อ มีนิตตรุ่นใหม่ มาให้ความสนใจนำความรู้ดังกล่าว มาถ่ายทอดต่อ ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จึงเกิด ความภาคภูมิใจ พร้อมที่จะให้ความรู้ที่มี และแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร ให้ความร่วมมือ ในการดำเนินกิจกรรม ชักชวน และพาเด็กปฐมวัย ที่เป็นบุตรหลานในครอบครัวได้มาทำกิจกรรมร่วมกันส่งผลให้การค้นคว้าวิจัยบรรลุเป้าหมายตาม จุดประสงค์ที่วางไว้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ Essa (2011) อธิบายว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองคอย สนับสนุน ส่งเสริม อำนวยความสะดวกในเรื่อง ต่าง ๆ แก่เด็ก การสื่อสารกับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ควรเป็นการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกในการสื่อสารไป ถึงผู้ปกครองเด็กปฐมวัย แนะนำ ให้คำปรึกษา และ สื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับเด็กปฐมวัยแก่กันและกัน จะ ทำให้เราได้ข้อมูลเด็กเมื่ออยู่ที่บ้านจากผู้ปกครอง และผู้ปกครองก็จะได้ข้อมูลเด็กเมื่ออยู่ที่โรงเรียน ซึ่งจะ ทำให้ ได้ข้อมูลเด็กรายบุคคลมากขึ้น เพื่อนำ ไปใช้ในโปรแกรมการพัฒนาเด็กร่วมกับผู้ปกครอง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Landry (2014) ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองกับการเรียนรู้ของเด็ก ปฐมวัย จากการศึกษาวิจัย พบว่า นอกจากเด็ก ได้ เรียนรู้จากโรงเรียนแล้ว เมื่อเด็กกลับบ้านผู้ปกครอง จึงเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับ เด็ก ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยการส่งเสริมสิ่งแวดล้อมในการเล่นและการเรียนรู้ให้กับเด็ก เพื่อพัฒนาเด็กให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

และสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ Kelesidou และ คณะ (2016) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง เด็กปฐมวัยต่อศูนย์รับเลี้ยงเด็ก ได้แก่ ความพึงพอใจในการสื่อสารของครูกับผู้ปกครองและการ ให้บริการของศูนย์ รับเลี้ยงเด็ก กลุ่มตัวอย่างเป็น ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน และมีเด็กปฐมวัยที่อยู่ในศูนย์รับเลี้ยงเด็กทั้งของภาค รัฐและเอกชน พบว่า ระดับการศึกษา และความ พึงพอใจในการสื่อสารของครูกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับความเชื่อของผู้ปกครอง กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาที่สูง จะมีระดับความ พึงพอใจต่อศูนย์รับเลี้ยงเด็กลดกว่าผู้ปกครอง ที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำ ซึ่งจากผลการวิจัย ดังกล่าวนำไปสู่การค้นคว้า หาแนวทางในการแก้ไข ปัญหาดังกล่าว เพื่อให้ผู้ปกครองมีความพึงพอใจ ต่อการบริหารจัดการ ศูนย์รับเลี้ยงเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานิสิต ในการให้ความรู้ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัยด้วยนวัตกรรม หรือวิธีการอื่น ๆ นอกจากการใช้ชุดกิจกรรมนิทาน พื้นบ้านอีสาน
2. ควรศึกษาความต้องการของผู้ปกครอง หรือชุมชนด้วยว่าต้องการได้รับความรู้ในเรื่องอะไร อีกบ้างในการพัฒนา เด็กปฐมวัย
3. ควรส่งเสริมให้โรงเรียนต่าง ๆ มีกิจกรรม และโครงการให้ความรู้ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

เอกสารอ้างอิง

กมลชนก กำเนิดนก. (2551). *การพัฒนาศักยภาพตนเองของนิตปริญาตรี มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ (รายงานผลการวิจัย)*. พิษณุโลก: กองกิจการนิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

- กฤษณา สมะวรรณนะ มนต์ชัย เทียนทอง พิธิฐ์ เมธาภัทร และไพโรจน์ สติรยากร. (2554). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 5(3): 95-104.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *การศึกษาสำหรับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: เบรน-เบส บุ๊คส์.
- วรรณิษา หาคูณ. (2561). *เอกสารประกอบการสอน 0561 201 ภาษาไทยและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย (Thai Language and Literacy for Young Children)*. ม.ป.ท.
- วรรณิษา หาคูณ. (2563). การพัฒนารูปแบบการให้ความรู้ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย: I กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านวังบัวสามัคคีวิทยา อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 14(2): 210-225.
- วิจารณ์ วานิช. (2555). *วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดสี-สกฤษดีวงศ์.
- สุริยา ฮ่องเสนาะ. (2558). *การศึกษาเด็กปฐมวัยหัวใจสำคัญของการศึกษา*. สืบค้น 20 มิถุนายน 2560 จาก <http://library2.parliament.go.th/ebook/content-issue/2558/hi2558-082.pdf>
- สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา. (2561). *ยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560-2564)*. สืบค้น 5 พฤษภาคม 2563 จาก http://old.rmutto.ac.th/rmuttonews/attachment/TR3332_235442.pdf
- อาณัติ แพทย์วงษ์. (2550). *ศึกษาแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Beckley, P. (2012). *Learning in Early Childhood*. London: SAGE.
- Essa, L. E. (2011). *Introduction to Early Childhood Education*. 6th. Australia:
- Kelesidou, S., Chatzikou, M., Tsaimagka, E., Koutra, E., Abakoumkin, G. & Tseliou, E. (2016). The role of parents' educational level and centre type in parent satisfaction with early childhood care centres: a study in Greece. *European Early Childhood Education Research Journal*. (n.d.), 1-16. Retrieved June 11, 2017, from <http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/1350293X.2016.1203570?scroll=top&needAccess=true>.
- Landry, H., S. (2014). *The role of parents in early childhood learning*. Retrieved June 11, 2017, from <http://www.child-encyclopedia.com/parenting-skills/according-experts/role-parents-early-childhood-learning>.
- Tried, L. (2016). *The Early years handbook for students and practitioners: an essential guide for the foundation degree and levels 4 and 5*. London: Routledg.